

Kokende kikkers en genocide (mijn vierde kolom) 30 juni 2020

Op grond van de Amerikaanse wet openbaarheid van bestuur (freedom of information act) is in 1996 het CIA document 1035-960, "Countering criticism of the Warren report", een memo aan ambassades en redacties uit 1967, vrijgegeven. In dat document wordt aanbevolen om theorieën die suggereren dat de moord op John F. Kennedy (1917-1963) op een andere manier heeft plaatsgevonden dan zoals weergegeven in het verslag van de commissie Warren (1964), het beste kunnen worden afgedaan als "komplottheorieën". Een onderzoek heeft laten zien dat de term "komplottheorie" in de 45 jaar vóór dat memo ongeveer eens per jaar werd gebruikt in de belangrijkste Amerikaanse kranten, en in de 45 jaar daarna ongeveer eens per week. Het lijkt niet overdreven om te stellen dat de introductie van het begrip "komplottheorie" een van de succesvolste acties van de CIA is geweest. Inmiddels is iedereen met dit begrip bekend, en zelfs buiten de toonaangevende media zijn er velen die het te pas en te onpas gebruiken om andersdenkenden monddood te maken. De term is zelfs zo gangbaar geworden, dat er sinds 2016 een nieuw begrip in omloop kwam om het oude, geïnflateerde begrip, te hulp te komen; "nep nieuws".

De term "komplottheorie" is echter slechts één kant van de medaille; namelijk de publiekelijk zichtbare kant. De onzichtbare kant wordt vertegenwoordigd door het begrip "aannemelijke ontkenbaarheid" of "plausible deniability". Wanneer geheime operaties in het daglicht lijken te komen, is er altijd een manier om op aannemelijke wijze te ontkennen dat die operaties gaande waren. Veronderstelde verdachten van een complot kunnen zich altijd verweren door te verwijzen naar gebrek aan bewijs en specifieke "andere" omstandigheden. Een belangrijk aspect van geheime operaties is daarom niet alleen het uitwissen van bewijzen, maar ook het creëren van situaties waarin andere verklaringen aannemelijk lijken.

Beide aspecten zijn duidelijk zichtbaar bij de aanslagen van 11 september in 2001. De staalresten van de vernietigde draagconstructies van de drie torens werden nog hetzelfde jaar verscheept naar China, waar ze werden omgesmolten voor hergebruik. Sporen in dit staal die zouden kunnen hebben gewezen op het gebruik van explosieven werden daarmee uitgewist. Ook vonden er op die 11e september verschillende luchtmachtoefeningen plaats waarin werd gesimuleerd dat gekaapte vliegtuigen op weg waren om zich in het World Trade Center te storten. Door deze oefeningen zou de Amerikaanse luchtverdediging niet meer hebben geweten wat echt en wat een oefening was

en daardoor niet tijdig hebben kunnen ingrijpen. Hoewel het 11 september komplot met deze en andere zaken op een aannemelijke manier kan worden ontken, zijn de bewijzen die het officiële verhaal ontcrachten overweldigend. Meest opvallend daarbij zijn de natuurwetten, die, als het officiële verhaal juist zou zijn, op die bewuste dag niet geldig kunnen zijn geweest. De drie flatgebouwen kunnen namelijk niet in (nagenoeg) vrije val zijn ingestort, zonder het gebruik van explosieven of andere vernietigingsmiddelen. Dat is domweg in strijd met de Newtoniaanse mechanica en de wet van behoud van energie. Daarmee is het officiële verhaal weerlegd, maar het komplot nog niet ontmaskerd. Omkoping van de nabestaanden ten einde rechtszaken te voorkomen, en vooral de media propaganda die tot minstens tien jaar na dato het officiële verhaal bleef voeden, zorgden er voor dat de meeste mensen nog steeds niet beter weten dan dat ene Ali Baba met zijn veertig rovers de daders waren.

Beide aspecten kunnen we ook nu weer zien in de zogenoemde coronacrisis. Sommige analisten spreken zelfs van "nine eleven in slow motion". Kort gezegd is het niet uit te sluiten dat bepaalde supranationale machten tot het inzicht zijn gekomen dat er te veel mensen op aarde zijn en dat deze machten daarom een komplot hebben gesmeed om een substantieel deel van de mensheid uit te roeien. Er wordt gesproken over tien tot vijftien procent, maar mogelijk gaat het zelfs om negentig procent van de mensheid. Niet iedereen mag dood. Want er moet natuurlijk wel werkvolk overblijven en, niet te vergeten, belastingbetalers. Mocht er zo'n plan bestaan, dan voer je dat natuurlijk niet in een week uit. Ook doe je dat liefst niet al te zichtbaar, want dan zou het volk in opstand kunnen komen. Je doet het heel langzaam, stapsgewijs en zo onzichtbaar mogelijk, terwijl je liefst de toonaangevende media een aannemelijk verhaal laat opdissen voor de mensen. De schapen moeten immers worden misleid, opdat de wolven hun zin krijgen. Aan het dierenrijk is nog een betere metafoer te ontleen. Het is net als met kikkers. Als je die in een emmer kokend water gooit, dan springen ze er meteen weer uit. Maar als je ze in een emmer koud water zet, en dat langzaam aan de kook brengt, dan hebben ze niet door wat er gaande is. Genocide op één tot zes-en-een-half miljard mensen is natuurlijk iets ingewikkelder. Maar als je dat zou willen doen dan lijkt er geen beter scenario denkbaar dan wat er nu gaande is. Drie zaken zijn daarbij van belang: Wat zijn de details van het scenario dat je gaat draaien? Hoe krijg je de bestuurders mee? En, hoe krijg je de media mee?

De media zijn het gemakkelijkst in te palmen. In feite is dat sinds 11 september 2001 in toenemende mate grondig gebeurd. Het is een oud liedje, dat ook in de

twee wereldoorlogen, en zelfs al in de oudheid graag werd gezongen. Alle media hebben namelijk een eigenaar. Niet alleen sociale media, televisiezenders en kranten, maar ook herauten te paard en veel andere (minder belangrijke) informanten. Hoe machtiger de eigenaar, hoe meer hij invloedrijke media kan opkopen. Hoofdredacteuren wordt vervolgens alleen toegestaan dát te publiceren wat de eigenaar opportuun acht. De eigenaar kan dat in samenwerking met de hoofdredacteur subtiel uitwerken; bijvoorbeeld zodanig dat lezers én schrijvers overtuigd blijven van vrije en objectieve nieuwsverstrekking. Omdat de verslaggevers in de lagere eschalons graag hun baantjes en het daarbij behorend aanzien blijven behouden, ontstaat daar automatisch zelfcensuur, die hen feilloos doet aanvoelen wat de hoofdredactie niet opportuun acht en wat daarmee tot de onmogelijkheden behoort. Die zelfcensuur is de kern van hun opvoeding en vakmanschap. De doorsnee verslaggever weet niet beter: zo zit de wereld in elkaar.

De structuur van die zelfcensuur kan ook een rol spelen bij de bestuurders. Maar daar is meer nodig. Bestuurders dienen bij voorkeur protocollen te volgen die juridisch zijn verankerd. Dat is in de huidige crisis het geval. Sinds 2005 zijn de lidstaten van de wereldgezondheidsorganisatie (WHO) gehouden om in geval van een pandemie de adviezen van die WHO middels landelijke overheidsinstellingen (RIVM in Nederland, RKI in Duitsland, CDC in de VS) op te volgen. Dat de WHO de definitie van "pandemie" in mei 2009 veranderde in het voordeel van de farmaceutische industrie, doet daarbij niet terzake. Ging het voordien om de wereldwijde verspreiding van een "gevaarlijke" ziekte, sinds 2009 is de verspreiding zelf al voldoende om een pandemie uit te roepen. In 2009 werden er daarom voor de "pandemie" van de Mexicaanse griep massaal vaccins ingekocht. De social planners hadden toen alleen de pech dat de toonaangevende media nog niet voldoende meewerkten. De meeste vaccins werden daardoor uiteindelijk weggegooid. Nu Google, Facebook en Youtube allesbepalend zijn geworden, zijn ook de andere media omgesmeed tot bruikbare propagandakanalen, en handelen de bestuurders vrijwel zonder problemen de protocollen af.

Het scenario met het onzichtbare virus lijkt goed gekozen. Elk jaar is er griep. Die griep kan zeer dodelijk zijn, maar laat het overgrote deel van de mensheid ongemoeid. Het "nieuw" gevonden coronavirus is onderdeel van die terugkerende griep. Door met cijfers te goochelen en via de media voor te wenden dat er sprake is van een rampzalig killervirus, is er een wereldwijde angst gecreëerd. Die angst heeft een vrijbrief gegeven om kritiekloos de protocollen van de WHO uit te rollen. De maatregelen die op grond daarvan

worden genomen, kunnen vervolgens hun werk doen. Alles onder het mom van "gezondheidszorg". Zieke bejaarden worden vanuit ziekenhuizen in verzorgingshuizen geplaatst, waardoor meer ouderen ziek worden. Een voorzichtige schatting gaat ervan uit dat door deze en andere maatregelen tussen begin maart en eind mei wereldwijd zo'n 100.000 bejaarden zijn vermoord. Dat is een mooi begin. Weg met die improductieve, geld slurpende oudjes. Gezonde mensen worden in quarentaine geplaatst, waardoor hele economieën worden ontwricht. De gevolgen daarvan zijn nog niet in volle omvang zichtbaar. Toch zien we nu al alarmerend hoge aantallen werklozen, en onderbroken voedselketens op grond waarvan grote partijen vee en groenten moesten worden vernietigd. De volle omvang zal pas geleidelijk aan zichtbaar worden; werkloosheid, hyperinflatie, hongersnoden, geweld, burgeroorlogen, en mogelijk miljoenen doden. Maar gelukkig kan alles worden afgeschoven op "collateral damage" van helaas verkeerd ingeschatte, maar o zo goed bedoelde gezondheidszorg. Dat een groot deel van dit scenario al in oktober 2019 met de betrokken partijen werd uitgetest in Event 201 kan natuurlijk niet als een bewijs worden gezien voor de mogelijkheid dat men heel goed weet wat men doet. En, uiteraard, wat één keer lukt, kan vaker worden gedaan. Na de pandemie volgt een periode van ontspanning, dan komt er een tweede golf waarin niet meer het aantal doden maar het aantal geïnfecteerden wordt gedramatiseerd. De ene ziekte kan de andere veroorzaken. Na pandemie 1 kan pandemie 2 volgen, en dan pandemie 3 en 4; net zo lang tot het doel is bereikt. Maatregelen nemen, en dan weer loslaten, maatregelen nemen en weer loslaten. Quarentaine, anderhalve meter, mondkapjes, apps, vaccins, immuniteitspaspoorten, sociale scores en wat niet al. Maatregelen nemen en weer loslaten; lockdown and release, lockdown and release. Er is tijd. Een wereldoorlog duurt al snel vijf jaar. Elk jaar is er de terugkerende griep die steeds opnieuw kan worden benut voor het heil van de mensheid. En altijd is er nog de dreiging van een veel ernstiger virus, desnoods zelfgemaakt. Men hoeft alleen maar te stoppen als het juiste aantal kikkers is overgebleven in de juiste emmers.